

למ:

עין משפט
גד מצות

יד א סגן עשן יח:
 יד ב מ"י פ"ג מל' ח"ה
 יד ג סגן שס טושיס
 יד ד יסון רמ' ספ"ק יח:
 יד ה ג מ"י פ"ג מל' ח"ה
 יד ו סגן ב:
 יד ז ד מ"י שס פ"ט ח"ה
 יד ח

מוסף תוספות

א. ואח"כ נוחל את הארץ
היינו העולם הבא. ריטב"א.
והיא דגוסי מחניתא דעבדי
יהי יום טוב ויום ביש
אברייא קאי והכל עולה
אירוש אחד. חס' הרא"ש.

תום' ר"י הזקן

[illegible]

וּבְעוֹבְדֵי עֲצוֹת כּוֹכְבֵּי אִיִּפְכָּא מַחֲשָׁה
רַעָה הַקִּבְיָה מַזְרָפָה לַמַּעֲשֶׂה דְּמַחֲבִי
(עֵבֶרֶה) מַחֲמַם אֲחִין עֵקֶב מַחֲכָן
בּוֹשֶׁה וְנִכְרַת וְעוֹלָם אֵלֶּה חֲמִינֵי עֲשֶׂה
זֶשׁ לַעֲקֹב שׁוֹר רַעָה אֵלֶּה מַחֲשַׁמְתּוֹ
הָרַעָה אֲחָב חֲשֵׁב עָלָיו מַזְרָפָה הַקִּבְיָה
לַמַּעֲשֶׂה וּמַחֲשָׁה טוֹבָה שֶׁל עוֹבֵד
כּוֹכְבֵּי אִין הַקִּבְיָה מַזְרָפָה לַמַּעֲשֶׂה
דְּמַחֲבִי דְּנִיטָל (ג) (דְּרִיִּישׁ) עַד
מַעְלֵי שְׁמַשָּׁה אֵלֶּה מַשְׁתַּדֵּר לְשִׁנְזוֹמִית
פִּירוֹשׁ שְׁהִי דְּרִיִּישׁ עוֹשֶׂה לֵּל כּחוֹ
לְהִילֵל דְּהִילָל מַגּוֹב אֲרִיִּית אֲלֻמָּה
עֲלֵיג דְּהִילֵנו עַד הָעֵבֶר קֶאֱמֵר קִרְלֵי
שֶׁל דְּהִילֵנו אֵלֶּה מַקְסָם הַחֵלֶל
מַדְּמַחֲבִי לְשִׁנְזוֹמִית וְלֹא כֶּחַז (וּשְׁחִיבֵי):

אמאי לא אגין מצות עליה כי שלוחי מצוה אין נווקין התם מצוה אין נווקין בבהיתות וכל היכא דרביק העיוקא לא אלך ושמע שאול והרגני אמר כרבי עקב בר ברתיה לא חטא חזא ואיכא דאמרי לישנא דר' אחר אמר פה שהפיק מרגליו קיסנא לרבא תנן כל העושה לא רמינהי ישב ולא עבר עמי התם כגון שבא דבר יעקביו אמר מלתא ומלי נפשיה הוו עיילין בתרין אפילו ב

ששם היתה שקולה מברקת. וא"ת כלום הכי נמי אמר' במסכת
ר"ה (דף יז.) דרכ חסד מטה כלפי חסד כשהן שקולים וי"ל
בשאר מלות כשמעוין שקולים הי' בינוני אבל הכי חשיב לזיק גמור:
מסניתין רעבדן ליה יום טב ויום בישי. פי' בקוים' מי שעושה
מלות

ויבא זכיות מתקנין לו בעולם הזה
 ויום טוב ונפטרשים ממנו עונותיו וזהו
 יאקונו י"ט לו לעמ"כ וכל שעונותיו
 דמורכסו מרעין לו היינו
 יעבדין ליה הזמנה יום כזו משמלן
 שכן מותו כלן להיות מתוקן לו
 ירע רבא אמר פירוש לעולם
 דלאסרן מעיקרא מטיבין לו בשכר
 זכיות וחקרן קיימת וחק מתניין
 וקמתי מרעין לו רבי יעקב היא
 ואמר שכר מות כו' וקשה דמטיב הא
 רבני רבי יעקב איז משמע דעד האלא
 לא אוקמינן כרבי יעקב ולפי' הקוטנ'
 לאזני נמי בין מתניין בין דברימא
 מתי כרבי יעקב לכך פי' דרית מתני'
 יעבדין ליה יום טוב ויום וזהו מתני'
 בעולם הזה ומטיבין לו דברימא היו
 פירוש למתני' כלומר פעמים שעושין
 לו יום טוב כדי לקבל שכר מותו
 בעולם הזה ובזהו יום יאז דומה לו
 עושין כל התורה כולה אבל רוב
 מיו של רשע שרר בדעה והיינו
 שעונותיו מרובין על זכיותיו ומרעין
 לו היינו פעמים שעושין לו יום רע
 כדי למרן עונותיו בעולם הזה
 בזהו יום יאז דומה לו כמי ששרף
 לו התורה אבל רוב ימיו של צדיק
 נאדיר צטובה"ס נכסיותיו מרובין על
 עונותיו והיינו דלא כר' יעקב דלאמר
 שכר מזה בזהו עולם ליכא כלל:
מחשבה רעה אין הקב"ה
 מרעיה

וְאִם כְּתִיב: יִלְמְעֵן יִצְחָק
לֵךְ בְּשִׁלּוּחַ הַקֶּן כִּי
וְהָאֲרֻכָּת יָמִים הָרִי
לְבִירָה וְהָבָא לִי גִזְלוֹ
אֶת הָאֵם וְנָטַל אֶת הַבֶּן
הַיֵּכָן טוֹבֵת יָמָיו שֶׁל
שֶׁל זֶה אֵלָּא לְמַעַן
טוֹב לְמַעַן יֵאֲרִיכוּ יָמָיו
וְדִלְמָא "לֵאמֹר הִי הוֹרָה
וְדִלְמָא מִתְרַהֵר בְּעִבְרִי
אֵין הֶקֶב" מִצְרָפָה לִי
בְּעֻבְרָת כּוֹכְבִּים הוֹרָה
אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּהּ

אמאי לא אגין מצות עליה כי היכי דלא ליתי לדיי הה
שלוחי מצוה אין נווקין התם בהליכתן שאני ולא אמאי
מצוה אינן נווקין לא בהליכתן ולא בחזירתן סולא רעבי
וכל היכא דקביע היזיקא לא סמכינן אניסא דכתיבי
אלך ושמע שאל והרגני אמר רב יוסף ^אאילמלי דה
גרי עקב בר ברתיה לא חטא ואחר מאי ^בהוא איכא
חזא ואיכא דאמרי לישנא דהוצפית ^גהמתורגמן חזא
אמר פה שהפיק מרגליות ילדך עפר נפק חטא
קסנא לרבא תנן כל העושה מצוה אחת ממבינן ל
לא ורמינהי ישב ולא עבר עבירה נותנים לו שכר כע
התם ^דכגון שבא דבר ^העבירה לידו וניצול הימנה כ
אמר מלתא ומולי נפשיה שיחא ויכיב עבדה עבדה
הו עיילין בתרין אפילו ביממא הוו מיתוקי למ

[illegible]

האשה נקנית פרק ראשון קידושי

דרכה מד' רחום הערוגה. אם היה זורען בערוגה אחת וגשמה להיה ייחוד ביניהם שלא ייקחו זה מזה כחפצם השניה במס' שבת (דף סד:) וזה ששניין מיה שאסור לזרוע כלאים בח"ל אבל השאם דרוע כל ינין בערוגה לבדו לאו משום כלאים הוא אלא משום שהשם שחורבן לזרוע יראה שיהא יורה שיהא

[illegible]

הוא על זכותו מטיבין
יו מרובין מענותיו
ששרף כל התורה
ופילו אות אחת וכל
יו מטיבין לו ודומה
נולה ולא חסר את
מתניתין דעבדין ליה
מר הא מני רבי יעקב
בהאי עלמא ליבא
אין כל מצוה
שמתן שכרה בצדה
ויהי בה כבידור אב
ימך למען יטב
למען יטב לך
אמר לו אביו עלה
ועלה לבירה ושלה

מוסף דעם 11

ארבע על ארבע רוחות
הערוגה. מחלל את כל
הרוח עם סמון לקרן, ואחת
באמצע. נרשן אחד, ואם
של אל הקרית סמוך ו
לה ואין ביניהם הרחקה ג'
טפחים ויונקים זה מה, אין
כאן בוח מיוחד, דגני כללים
סבירא הוא דבעין דלא לא
ערוכו, דהא כללים קמדי
קרא, אבל ליניקה לא חשיבין
אפילו ככללי הכנס דאורייתא

מכאן זה קומך

[illegible]

מִצְוָה בְּהָאֵלֶּיךָ עֲלֵמָא
ר' יוהא א"ר אלעזר
רבי אלעזר שלוחי
הוה רבני הויקא
ויאמר שמואל איד
יה אחר להאי קרא
יאמרי כי האי גוונא
הוה גריר ליה דבר
מי רב טובי בר רב
עשה אין לא עשה
הה מצוה אמר ליה

הא דרבי חנינא ^פכ"ר פפי תבעתיה ההיא מטרוניתא
מילתא ואיתסי ערק משא כההוא בי בני דכי
ד אמרו ליה רבון מאן נטרך אמר להו שני
נושאי

נכוח ו' לרע שנחז' ו' ג' טסחיס לא איספת קן, לענען מלאים היכר נעלמה הוא דנענין כדפסר
צורה שאין תחיות המותים תלויה בה. כגון כבוד לא ואם ושלום הקן, שלא חסיל להנין
האיות וחילוקי קטב. לעולם שבויל טוב. שאין כ' לא היק ולא יסורין אלא טובה (שם). דמתי
כ' דוד ואע"פ ששלטון לא היה היה ידע (שם). המתרוממן, שהיה עומד לפני
הכרעה חמי כח תחילתו (שם). רבוב. גלית ממשלתו לא לפני

י ורעים בארץ אסור לזרע מן התורה ומותרים באכילה, ובחיל מותר אף לזרע, **משיבין**, כלומר בהאי עלמא, ונחל נהר, שקולה, שאם היה מתצה ענות ומחצה וזיות והיה במחצה מאלו מכריע כאילו רוב זכות.